

ли погубити мудре у земљи Едомској и разутине у гори Исавовој?
9. И твоји ће се јуначи уплашити, Темане, да се истрјебе покољем сви из горе Исавове.

10. За насљеје учинено брату твојему Јакову покриће те стид и истрјебиће те са сватад.

11. Овај дан, кад ти стајаше на супрот; овај дан, кад иностранци одођаху у ропство војску његову, и туђинци уљезаху на врата његова и бацаху жардијеб за Јерусалим, бјеше и ти као који од њих.

12. Али ти не требаше гледати дана брата својега, дана, кад се одвођаше у туђу земљу, нити се радувати синовиња Јудинцем у дан кад пропадаху, нити разваљивати уста у дан невоље њихове.

13. Не требаше ти ући на врата народа мојега у дан погибали њихове, не требаше да и ти гледаш зло њихово у дан погибали њихове ни да се машаш добра њихова у дан погибали њихове.

14. Нити требаше да станеш на распутњу да убијаш објезан њихову, нити да издајеш онцјех који осташе у дан невоље.

15. Јер је дан Господњи близу свјетим народима; како си чинио, тако ће ти бити, плата ће ти се вратити на главу твоју.

16. Јер као што сте ви пилаи на светој гори мојој, тако ће пити сви народи вазда, пиће, и ждрићеће, и биће као да их није било.

17. А на гори ће Сиону бити спасење, и биће света, и дом ће Јаковљев наслиједити наслједство своје.

18. И дом ће Јаковљев бити огњ и дом Јосифов пламен, а дом Исавов стрњика; и разгориће се на њих, и спадиће их; и не ће бити остатка домова Исавову, јер Господ рече.

19. И наслиједиће југ, гору Исавову, и равницу, Филистеје; и наслиједиће поље Јефремово и поље Самарјинско и Венијаминово и Галад;

20. И заробљена војска синова Израњевихте *наслиједиће* што је било Ханањевско до Сврате; а робље Јерусалимско, што је у Свезараду, наслиједиће јужне градове.

21. И извабитељи ће изаћи на гору Сион да суде гори Исавовој, и царство ће бити Господње.

КЊИГА ПРОРОКА ЈОНЕ

ГЛАВА 1.

Дође ријеч Господња Јони сину Амаптијеву товорећи:

2. Устани, иди у Ниневију град велики, и проповиједат против њега, јер изађе злоба њихова према те.

3. А Јона уста да бјежи у Тарсис од Господа, и синав у Јопу нађе лађу која иђаше у Тарсис, и платив возарину уђе у њу да отиде с њима у Тарсис од Господа.

4. Али Господ подиже велики вјетар на мору, и поста велика бура на мору да митљаху да ће се разобити лађа.

5. И лађари уплашени се признаваху сваки својега бога, и бацаху што бјеше у лађи у море да би била лакша; а Јона бјеше синав на дно лађи, и легав спаваше тврдо.

6. А управитељ од лађе приступи

к њему и рече му: шта ти ставаш! устани, призвај Бога својега, не би ли нас се опоменуо Бог да не погинемо.

7. По том рекосе један другоме: хоће ли да бацимо жардијеб да видимо са кога дође на нас ово зло. И бацише жардијеб, и паде жардијеб на Јону.

8. Тада му рекосе: важи нам за што дође ово зло на нас; које си радење? и одакле идиш? из које си земље? и од кога си народа?

9. А он им рече: Јеврејин сам, и бојим се Господа Бога небесскога, који је створио море и суку земљу.

10. Тада се врло уламише људи, и рекосе му: што си учинио? Јер дознаше људи да бјежи од Господа, јер им он газав.

11. И рекосе му: што ћемо чинити с тобом, да би нам море утолило? Јер бура на мору биваше све већа.

12. А он им рече: узмите ме и бацили ме у море, и море ће вам утолити, и ја видим да је с мене дошла на вас ова велика бура.

13. А људи стадоху вештати да би дошли на крају; али не могаху, јер им бура на мору биваше све већа.

14. Тада призваше Господа и рекоше: молимо ти се, Господе, да не погинемо ради душе овога човјека, и немој метнути на нас крив праве, јер ти, Господе, чиниш како хоћеш.

15. По том узеше Јону и бацише га у море, и преста бура на мору.

16. Тада се побожаше они људи Господа врло, и принесоше жртву Господу и учинише завете.

ГЛАВА 2.

А Господ заповиједи, те велика раба прогута Јону; и Јона би у трбуху рибањем три дана и три ноћи.

2. И замоли се Јона Господу Богу својему из трбуха рибањета,

3. И рече: завапих у невољи својој ка Господу, и усаничи ме; из утробе гробне повивах, и ти чу глас мој.

4. Јер си ме бацио у Абуније, у срце мору, и вода ме опече; све послаше твоје и вали твоја преслазише преко мене.

5. И рекох: одбачен сам испред очију твојих; али ћу још гледати свету цркву твоју.

6. Оптекоше ме воде до душе, без дана ме опекли, сита омота ми се око главе.

7. Сидох до крајева горских, пријоринице земљаске нада мном су до видјена; али ти извади живот мој из јама, Господе Боже мој.

8. Кад нестварише душе моје у мени, поменух Господа, и молитва моја дође к теби, у свету цркву твоју.

9. Који држе лажне таштине, остављају своју милост.

10. А ја ћу ти гласом захваљујући принијети жртву, испунити што сам заветовао; спасење је у Господу.

11. И Господ заповиједи риба, те изваљува Јону на земљу.

ГЛАВА 3.

И дође ријеч Господња Јони другит пут говорећи:

2. Устани, и иди у Ниневију град велики, и проповиједат му оно што ти ја кажем.

3. И устав Јона отиде у Ниневију по ријечи Господњој; а Ниневија бјеше град врло велики, три дана хода.

4. И Јона поче ићи по граду један дан хода, и проповиједат и рече: Јона чептресет дана, па ће Ниневија пропасти.

5. И Ниневијани повјероваше Богу, и огласише пост, и обукоше се у воштријет од највећега до најмањега.

6. Јер кад дође та ријеч до цара Ниневијскога, он уста са својега пријестола, и скиде са себе своје одијело, и обуче се у воштријет и сједе у пелешо.

7. И прогласи се и каза се по Ниневији по заповијести царској и кнезова његовихте говорећи: људи и стова, говеди и опце да не окусе ништа, ни да васту ни да пију воде.

8. Нето и људи и стова да се покорију воштријету, и да признавају Бога једно, и да се врати сваки са свога злого пута и од неправде која му је у руку.

9. Ко зна, еда се поврати и раскаје Бог и поврати се од злогота гњева својега, те не изгинемо.

10. И Бог видје дјела њихова, гаје се вратише са злого пута својега; и раскаја се Бог од зла које рече да им учини, и не учини.

ГЛАВА 4.

А Јони би врло недрато, и расрди се.

2. И помоли се Господу и рече: Господе! не рекох ли то кад још бјах у својој земљи? за то шћах прије побјећи у Тарсис; јер знах да си ти Бог милостив и жалостив, спор на гњев и обилан милосрђем, и кајеш се од зла.

3. Сада Господе, узми душу моју од мене, јер ми је боље умријети него живјети.

4. А Господ рече: је ли добро што се срдиш?

5. И Јона изиде из града, и сједе с истога града, и извајни ондаје волибу, и сјеђаше под њом у хладу да види што ће бити од града.

6. А Господ Бог заповиједи, те узграсте гњева над Јоном да му буде сја над главом да му поможе у мутни бе-

говој; и Јона се обрадова тивви веома.

7. По том заповеди Бог, те дође прв у зору сутрадан, и подгриве тивву, те усакну.

8. И кад ограну сунце, посла Бог сух источни вјетар; и сунце стаде жећи Јону по глави тако да обамраше и пожеље да умре говорехи: боље ми је умрјети него живјети.

9. А Бог рече Јони: је ли добро што

КЊИГА ПРОРОКА МИХЕЈА.

ГЛАВА 1.

Ријеч Господња која дође Михеју Морсеанину за времена Јоатама, Ахаза и Језекје, цара Јудинијех, што види је за Самарју и за Јерусалим.

2. Чујте, сви народи, слушај, земљо и што је на вој, и Господ Бог да вам је свиједок, Господ из свете цркви своје.

3. Јер, гле, Господ излази из мјеста својега, и сићи ће, и ходиће по висинама земаљским.

4. И горе ће се растопити пред њим, и долине ће се расјести, као восак од огња и као вода што тече низ стрмен.

5. Све је то за злочинство Јаковљево и за гријехе дома Израјљева. Које је злочинство Јаковљево? није ли Самарија? које су висине Јудине? није ли Јерусалим?

6. За то ћу учинити од Самарије голму у колу да се саде виноград, и побанају вамене њезино у долину и отерићу јој тежеље.

7. И сви резани ликови њезини разбиће се, и сви ће се дарови њезини сажети огњем, и све ћу идоле њезине потрти, јер од плаве курварске науци, и остет ће бити плата курварска.

8. За то ћу плакати и ридати; ходићу случен и го; плаваћу као змајени и тужаћу као сове.

9. Јер јој се ране не могу исцјелити, дођоше до Јуде, допријеше до врата мојега народа, до Јерусалима.

10. Не јављајте у Гату, не плачите; у Вит-Аери ваљај се по праху.

11. Изиди, становнице Савирска, с голдом срамотом, становница Саванска не

ће изаћи; жалост Вег-евилска не ће вам дати станца.

12. Јер становница Маротска тужи за својим добром. Јер свије зло од Господа до врата Јерусалимских.

13. Упрегни брве коње у кола, становнице Дакска, која си почегат гријеху кћери Сионској, јер се у теби нађоше злочинства Израјљева.

14. За то пошљи даре Моресету Гат-реве Израјљева.

15. Још ћу ти довести напљедница, становнице Мариска; доћи ће до Долама, славе Израјљеве.

16. Начини се ћелава и остризи се за милом дјеном својом; рашира ћеду своју као орао, јер се воде од тебе у ропство.

ГЛАВА 2.

Тешко онима који смишљају безаконје и о злу се труде на постезама својим, и кад сване извршују, јер им је сила у руци.

2. Ђеље њиве, и отимају их; ожеље куће, и узимају; чине силу човјеку и кући његовој, човјеку и напљедству његову.

3. За то овако вели Господ: ово, ја мислим зло томе роду, из којег не ћете извући вратова својих, нити ћете ходити повисито, јер ће бити зло пријеме.

4. У оно вријеме говориће се прича о вама, и нарицаће се жалосно говорехи: пропалосмо; промјени дико народа мојега; како ми узе! узевши биве наше раздијела.

5. За то не ћеш имати никога ко би ти повукао узе за ждријец у збору Господњем.

6. Немојте проровањачи, нема они пророкују; ако им не пророкују, не ће одступити срамота.

7. О ти, који се зовеш дом Јаковљев, је ли се умалио дух Господњег? јесу ли то дјела његова? еда ли моје ријечи изјесу добре ономе који ходи право?

8. А народ се мој приже подиже као испријатељ; престо хаљине свијетле њавант с ондех који пролазе не бојећи се, који се враћају из боја.

9. Жене народа мојега изгоните из милдех кућа њиховијех, од дјеце њихове отимате славу коју на вијек.

10. Устаните и идите, јер ово није почивалиште; што се освирни, погубиће вас погибљу великом.

11. Ако ко ходи за вјетром и вазије лажни *вогосеби*: пророковаћу ти за вијек и за славното пиће; тај ће бити пророк ономе народу.

12. Донста ћу те сабрали света, Јаковљев; поставићу их заједно као овце ва, биће врвца од ђудства.

13. Пред њима ће ићи који разобија; они ће разбити и проћи кроз врата, и изаћи ће; и цар ће издох ићи пред њима, и Господ ће бити пред њима.

ГЛАВА 3.

Ова то рехох: чујте, поглавице Јаковљеве и кнезови дома Израјљева, не треба ли вам знати што је право?

2. Који мрзите на добро а љубите зло, садирете кожу с њих и месо с кости њиховијех;

3. И једете месо народа мојега и садирете кожу с њих и кости им пребјате, и сасуцате као у ловац и као месо у когво.

4. Тада ће вивати ка Господу, али их не ће услитити, него ће савршити лице своје од њих у оно вријеме, како они зло радише.

5. Овако вели Господ за пророке који заводе мој народ, који гриву зубима својим и вагу: мир; и ако им ко не да ништа у уста, днжу рат на њ.

6. За то ће ваг утвара бити ноћ и приорицање ваше тама; и суаше ће за-

ћи тјем пророцима и дан ће им се срачити.

7. Тада ће се постидјети видоци, и вратари ће се посрамити, и сви ће застрајети усне своје, јер не ће бити одговора Божјег.

8. Али ја сам пун силе од духа Господњег, и суда и храбрости да кажем Јакову злочинство његово и Израјљу гријех његов.

9. Чујте ово, поглавице дома Јаковљева и кнезови дома Израјљева, који се гадите на правду, и све што је право изврђете;

10. Који градите Сион вриљу и Јерусалим безаконјем.

11. Поглавари његови суде по мигу, и свепеници његови уче за плату, и пророци његови гагају за новце, а на Господа се ослањају говорехи: није ли Господ усред нас? не ће доћи зло на нас.

12. За то ће се с вас Сион преорати као њива, и Јерусалим ће постати голмила, и гора од дома висока шума.

ГЛАВА 4.

Али ће у поплједња времена бити утврђена гора дома Господњег наврх гора и узвишена изнад хумова, и народи ће се стјечати к њој.

2. И ићи ће многи народи говорехи: ходите, да идемо на гору Господњу у дом Бога Јаковљева, и учине нас својим дугтовима, и ходићемо његовијем стезама; јер ће из Сиона изаћи закон и ријеч Господња из Јерусалима.

3. И судиће међу многим народима, и покораће јакве народе на дјелево, и они ће расковати мачеве своје на ранине, и копља своја на српове; не ће дивати мача народ на народ, нити ће се више учити рату.

4. Нето ће сједјети сваки под својом виновом лозом и под смоквом, и не ће бити никога да их плаши; јер уста Господа никада дајкожема ревоше.

5. Јер ће сви народи ходити сваки у име бога својега; а ми ћемо ходити у име Господа Бога својега у вијек и до вјјета.

6. У то вријеме, говори Господ, сабраћу хроче, и скупићу одагнане и којима зло учиних.

7. И учинићу од хромјех остатак и